

רעפ 2099/21 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2099/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ב-עפ"ג 1385-02-21 מיום 10.03.2021 שניתן על ידי הנשיאה רויטל
יפה-כ"ץ והשופטות: יעל רז-לוי ו-גילת שלו

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטות י' רז-לוי ו-ג' שלו) ב-עפ"ג 1385-02-21 מיום 10.3.21 בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום באילת (השופט ש' ברגר) בת"פ 16243-01-21 מיום 27.1.21.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקש הגיע ביום 6.1.2021 ל"מקלט נשים מוכות" בו שהתה פרודתו (להלן: המתלוננת) עם ילדיהם, עלה על גג סמוך עם אדם נוסף, וקרא לילדיו - וזאת בניגוד להחלטת בית משפט השלום באילת במ"י 44451-12-20, מיום 24.12.20, בגדרה הורה על שחרור המבקש ממעצר בתנאים מגבילים, הכוללים בין היתר איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת וכן על צו הרחקה האוסר עליו להתקרב למתלוננת מרחק שיפחת מ-100 מטרים.

בגין מעשה זה יוחסה למבקש עבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש על פי הודאתו במיוחס לו בהכרעת דינו מיום 18.1.21.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת העבירה בה הורשע המבקש, וזאת בפרט בשל ה"זילות בצו בית המשפט, ברשויות אכיפת החוק וכן במתלוננת", שהפגין המבקש במעשיו. לצד זאת ציין בית המשפט את הודאת המבקש בביצוע העבירה והבעת החרטה מצידו, ואת העובדה כי הרישום הפלילי בעניינו התיישן.

בנסיבות אלו גזר בית משפט השלום על המבקש מאסר בפועל לתקופה של 21 ימים, מהם ינוכו ימי מעצרו; מאסר על תנאי ל-6 חודשים לבל יעבור עבירה נוספת מהעבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים; פיצוי למתלוננת בסך 2,000 שקלים; והתחייבות על סך 4,000 שקלים שלא לעבור פעם נוספת את העבירה בה הורשע, למשך שנתיים.

5. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 10.3.21.

נקבע כי אמנם אין זו מדרכה של ערכאת ערעור להתערב במידת העונש, "ובוודאי שאינה ממהרת להשיב אל כתלי בית הסוהר את מי שכבר הספיק להשתחרר", אלא שהמקרה דנן נכנס בגדרי החרג המצדיק התערבות, וזאת בין היתר בשל היעדר יחס הולם בין חומרת העבירה לעונש.

בכלל זה, הדגיש בית המשפט המחוזי כי מדובר במקרה חמור וחרג, ואין בנמצא מקרים רבים בהם הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם נעשית בצורה "כה בוטה ומאיימת". בנוסף, יחס בית המשפט חומרה משמעותית לכך שהמבקש הפר את הוראות צו ההרחקה והתנאים המגבילים זמן קצר לאחר החלטת בית משפט השלום בעניינו; לכך שהגיע למקלט בו ביקשה המתלוננת להסתתר מפניו בשל

חששותיה ממעשיו, תוך הטלת אימתו עליה; וכן, לזלזול שהפגין כלפי החלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר דינו על כנם, תוך שהדגיש כי זאת אף מבלי למצות את חומרת העונש.

6. מכאן הבקשה שלפניי למתן רשות ערעור.

בבקשתו, טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי החמיר בצורה "קיצונית" בעונשו, באופן העולה כדי עיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי".

זאת ועוד, נטען כי נפל פגם בכך שאחת משופטות בית המשפט המחוזי בערעור דנה בערר בעניינו בהליך אחר, שאף בו יוחסה לו עבירה של הפרת הוראה חוקית, עובר לקיום הדיון וההכרעה בערעור מושא הבקשה דנן, ולפיכך נגרם למבקש אי צדק חמור המצדיק מתן רשות ערעור.

7. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם נגרם לו אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי. זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן אך ורק במקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 2309/21 ז'גסטיבסקי נ' מדינת ישראל (8.4.2021)).

כידוע, עצם קיומו של פער בחומרת העונש בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור כשלעצמו אינו מצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם העונש שהוטל על המבקש הולם את חומרת העבירות שבגין הורשע (רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020)).

במקרה דנן אמנם ישנו פער משמעותי בין העונשים שהושתו על המבקש בערכאות השונות, אך אני סבור כי העונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי משקף כיאות את חומרת מעשיו. המבקש הפר ביודעין צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת, ובמקרה דנן נסע מרחק רב ממקום מעצרו לעבר מקלט לנשים מוכות שכתובתו חסויה, ואף ניסה להסתיר את זהותו עת נתפס. בפעולתו זו, מלבד החרדה והאימה שיצר אצל המתלוננת, הפגין המבקש התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב

ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו.

באשר לטענת המבקש על כך שהמותב בעניינו דן גם בערר שהגיש, הרי שבית משפט זה קבע בעבר כי העובדה שמותב דן בתיק אחר של אותו נאשם או נחשף לעברו הפלילי בהליך מעצר היא לכשעצמה איננה מקימה עילה לפסילתו (ע"פ 8084/20 חרב נ' מדינת ישראל (26.11.20)); וכי אף אם מתקיימת עילה לפסילת שופט, אין משמעות הדבר בהכרח כי יש להורות על בטלות ההחלטה שנתקבלה על ידו (דנ"פ 3039/02 הר-שפי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 345, 337 (2002)). הדברים אמורים ביתר שאת בנסיבות המקרה דנן, שכן המבקש כלל לא הגיש בקשה לפסילת המותב, ואף ציין מיוזמתו פרטים מתיק המעצר בעניינו במהלך הערעור. ממילא, אין בטענותיו בעניין זה כדי לבסס חשש לעיוות דין המצדיק ערעור ב"גלגול שלישי".

8. אשר על כן, הבקשה נידחת.

ניתנה היום, י"ג באייר התשפ"א (25.4.2021).

ש ו פ ט